

En un context d'un cert esgotament o crisi de legitimació de les democràcies representatives, són moltes les expectatives que, en els últims quinze anys, han generat Internet i les tecnologies de xarxa com una via per a revitalitzar el nivell i la qualitat de la participació política. Com a fruit d'aquest interès s'han posat en marxa –ja sigui impulsades pels mateixos poders públics, pels partits polítics o per iniciatives ciutadanes– experiències diverses a través de les quals s'intenta treure profit dels nous usos que permet la tecnologia per a fer realitat aquest objectiu: utilització de la Xarxa per part dels partits polítics a fi de millorar la relació amb els seus representats i possibles votants, participació a través d'Internet dels ciutadans en processos de discussió i deliberació previs a la presa de decisions polítiques, implantació del vot electrònic, etc. Ara, després d'aquests primers quinze anys, és possible ja començar a fer recompte, des d'una perspectiva informada per l'anàlisi rigorosa, dels beneficis –si n'hi ha– derivats d'aquestes experiències i valorar sense prejudicis aquelles expectatives a fi de determinar amb precisió què aporten o poden aportar de nou a una pràctica política renovada.

Quan a finals del 2005 posàvem en marxa aquesta revista digital, ho fèiem amb l'objectiu que fos una plataforma de reflexió i discussió sobre el contingut i abast dels canvis que les tecnologies de la informació i la comunicació –i en particular el fenomen d'Internet– impliquen per als camps del dret, la política i l'administració pública. I vam voler que aquest propòsit quedés perfectament il·lustrat en el mateix títol. La raó no es troba pas en el fet circumstancial que els impulsors de la revista siguin uns Estudis que s'anomenen precisament "de Dret i Ciència Política", sinó que es desprèn, sobretot, d'un convenciment sobre l'íntim lligam existent entre el dret i la política en les societats democràtiques, és a dir, en aquelles societats on la legitimitat del dret beu directament de les fonts d'una intervenció real i de qualitat dels ciutadans en els mecanismes de representació i participació política.

I això és el que conté aquest nou número d'IDP, on el protagonisme recau precisament en els dos extrems del nostre títol –Internet i Política–, amb contribucions que abasten temes que van des de reflexions de caire teòric sobre la (possible) influència de la Xarxa per a la millora d'una democràcia realment deliberativa i participativa o els avantatges i necessitat del vot electrònic, fins a la presentació de resultats de recerques més empíriques sobre l'ús que els partits polítics estan fent d'Internet o la participació ciutadana en els afers públics per mitjans electrònics.

Després de sis números, sembla que hem assolit una part dels nostres objectius: volem compartir amb les nostres lectores i col·laboradors –al cap i a la fi és mèrit d'ells, és a dir, vostre– la satisfacció que ens produeix saber que la revista té ja una mitjana mensual de 2.000 visites, amb gairebé un miler de visitants únics cada mes (11.500 visitants únics només l'any 2007) i que acumula aproximadament 50.000 baixades d'articles en els primers cinc números. Són unes dades que segurament mostren que la revista cobreix un espai d'interès i que els temes abordats fins ara han atret, si més no, l'atenció del lector. Però són també unes dades que, sobretot, ens obliguen i encoratgen a seguir millorant, semestre rere semestre, els nostres continguts.

Pere Fabra

Director